

Iktatószám

## Budapestre vonatkozó ujság

728



Szerző .....

Hely

Cím

Főfelé megy [a ház]

Idő

" 1912 "

Forrás:

Budapesti Hírlap

Személy

Ppp.  
(Hely)

1912. IX. 12

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

Helyszám

— (Főfelé megy.) Nem a borbán a gyöngy, hanem a ház Budapesten. Valósággal nyulik főfelé. A mióta a Klotild-paloták kivívták (nem kis küzdelem árán), hogy a megengedett négy emeletre manzárdnak nevezett ötödik emeletet konstruáljanak, az építésszek a raffineria minden eszközét fölhasználják, hogy minél magasabbra nyujtsák a bérházat a levegőbe. Azok a megszagotott kis manzárdemeletek, melyek a Klotild-palotán láthatók, azóta átváltak az egész háztetőt emeletté átalakító hatodik kondignációvá, majd végül megszületett a rendes hat-, sőt félig-meddig hétemeletes ház. Most aztán ott nyulik az égnek, gyakran parányi háztelken, egy órási téglából való kolbász. Ilyen sok emeletű fiók-felhőkarcolóra építő-engedelmet nem adnak Budapesten, kivált nem a szűk utcákban, nagyon helyesen, mert valósággal elrontják a gyárkémény-magasságu keskeny házkatulyák az utca és a főváros képét. A spekuláció azonban kitalálta, hogyan kell négyemeletes házat csinálni hat-, sőt hét sor ablakkal. A földszint csak pincelakás, mert a boltba egy lépcsővel le kell lépni, az ezen csillogó ablaksor, mely szerény emeletnek is beválik, a földszint, azután következik a harmadik traktus, a mi a régi világban második emeletnek büszkélkedett volna: a félemelet. Mire az ember fölér a hatodik emeletre, — körülbelül a gellérthegyi citadella magasságába — akkor tudja meg, hogy csak a negyedik emeleten jár s ha tetszik, följebb is mehet lakni, valami toronyszobába, de az már a manzárd. A háztulajdonosok kapzsiságát, mely füttyül az esztétikai bolond-

ságokra és a harmóniára, mert szemében a ház jóvedelme a fő, ördögös leleménnyel szolgálja az építész. A városligeti fasorban (mely hovatovább teljesen elveszti villasoros jellegét), csak kétemeletes villaszerű épületekre adnak engedelmet. Keletkeznek itt aztán olyan kétemeletes villák, melyek kaszárnyáknak beillenek és úgy egymáshoz törlődnek, hogy a válluk szinte összeszűrlődik. Már alig látszik, kivált a fasor elején, a kertből valami. A Bajza-utca sarkán is épült egy kétemeletes villa, mely a fasorra néző homloka alatt csakugyan csak három sor ablakot ragyogtat. Igen, de a ház benyulik a Bajza-utcába, a hol már nem kötelező a két emelet: nosza, építettek rája harmadikat. Ez a villa tehát a fasorban két-, az utcában háromemeletes és háromféle homloka van: a fasorbéli alacsonyabb rész bogárhátú, a Bajza-utcabeli háromemeletes front ovális, a szélső rész pedig lejtős tetőzetű. Hogy az ilyen épület mily nyugtalan, zagyva, összetörlődő, azzal, úgy látszik, nem sokat törődik a modern építkezés. Ha az ember végigmegy a fővároson s látja a nyurga meg pohos új házgóliátokat kiszökni a házak közül, a mint a legfelső ablakuk orra már a felhőket szipantja be s látja, mint eszel ki a raffineria mind magasabb fal-, ablak- és lakás-ötleket, igazán nem tudja, hova fog ez fejlődni. Ha hamarosan valami rendet nem csinálnak az építés dolgában, a szép Budapest, melynek képe az ő nyugalmas, méltóságos harmóniájával oly megragadó látvány volt, átváltozik egy össze-visszahányt, kusza, nyakát zsiráf-szerűen égnek nyujtogató épület-káosszá.